

TRUYỆN HAY GIÚP TRẺ THÔNG THÁI

Lời: Éric-Emmanuel Schmitt

MÈO CON DŨNG CẢM

Tranh: Barbara Brun
Dịch: Trần Tuyết Phượng

NHÀ XUẤT BẢN GIÁO DỤC VIỆT NAM

– Nhảy xuống thôi! – Mèo nâu kêu lên và nhảy khỏi mái nhà –
Chẳng có gì đáng sợ!

Dứt lời, mèo nâu nhún hai chân trước, bật một cái, bay vèo trong không trung rồi đáp xuống đồng cỏ khô.

Vui mừng, mèo nâu xoay tròn trên đồng cỏ, cười khúc khích đắc thắng:

– Mình thật tuyệt vời! Tới lượt em đó, mèo đen!

Mèo đen là em trai của mèo nâu. Nghe anh gọi, mèo đen liền tiến tới phía máng nước, nhìn xuống dưới. Cao quá! Cậu cảm thấy choáng ngợp, vội vàng lùi lại, vẻ sợ hãi.

– Nhảy đi! – Mèo nâu giục.

Mèo đen tiến về phía trước nhưng nỗi sợ khiến cậu rùng mình dựng lông gáy. "Tại sao lại phải mạo hiểm như vậy? Làm thế nào để nhảy được xuống đồng cỏ khô? Làm sao để tiếp đất bằng chân chứ không phải bằng đầu?", mèo đen lo lắng tự hỏi trong đầu. Những móng vuốt nhỏ của mèo đen vô thức bám chặt vào mái nhà.

– Dừng cảm lên! – Mèo nâu hét to – Nhảy đi!

Mèo đen căng thẳng, không dám động đậy. Đôi mắt xanh to tròn của cậu bắt đầu rơm rớm nước mắt.

May mắn là lúc đó, mèo bà đang sưởi nắng ở gần. Thấy vậy, bà đã bảo mèo nâu để cho em trai mèo đen được yên. Và dù chân bị đau, bà vẫn trèo lên chỗ mèo đen để an ủi và giúp cậu đi xuống.

Nhưng suốt ngày dài, mèo nâu liên tục đưa ra những thách thức mới: Khi thì cậu đổ xem ai có thể đi trên dây phơi quần áo, lúc lại thách xem ai có thể trèo lên cột điện, lúc lại thi xem ai có thể bơi qua sông.

Những chú mèo từ nông trại bên cạnh cũng tới tham gia cùng hai anh em mèo. Càng đông càng vui. Mèo đen thấy mừng vì đông như vậy thì sẽ không có ai nhận ra nỗi sợ bị ngã hay bị thương trong cậu. Trong khi đó, mèo nâu, anh cậu, luôn là người chiến thắng và lúc nào cũng tự hào nói:

– Tớ siêu quá là siêu!

Buổi tối, mèo đen cảm thấy rất buồn. Cậu ngồi thui thủi một mình dưới ánh trăng mờ ảo. Mọi thứ xung quanh dường như cũng buồn bã theo cậu. Cánh đồng, khu rừng, ngọn núi, ao hồ, nhà cửa trong nông trại đều chỉ còn một màu tối tăm.

Bà đi tới, ngồi xuống cạnh mèo đen và ân cần hỏi:

- Cháu có chuyện gì mà buồn thế, mèo đen?
- Cháu không biết làm gì cả. Anh mèo nêu việc gì cũng làm được, còn cháu thì không. Cháu lúc nào cũng thua cuộc. Cháu đã cố gắng lắm rồi mà sao vẫn chưa làm được, bà ạ!
- Vậy cháu thử đi gặp cô cú^(*) thông thái hỏi xem sao!
- Cô cú thông thái ấy ạ? Cô ấy ở đâu hả bà?
- Cô ấy sống ở tít trong rừng sâu cơ. Cháu hãy tìm gặp cô ấy đi! Cô cú thông thái chắc chắn sẽ cho cháu những lời khuyên bổ ích. Trước kia, bà cũng đã tìm gặp cô ấy vài lần rồi. Bà sẽ chỉ đường cho cháu, chứ không đi cùng cháu được vì bà đã già rồi.

^(*) Cú: Trong văn hoá của các nước phương Tây, từ thời cổ đại đến nay, cú là loài chim biểu tượng cho trí tuệ, sự khôn ngoan, thông thái. Cú luôn đồng hành cùng nữ thần trí tuệ Athena của Hy Lạp và Minerva của La Mã.

Ở bộ sách này, cô cú thông thái sẽ đồng hành cùng các bạn nhỏ, giúp các bạn suy nghĩ, đặt câu hỏi, trải nghiệm và thể hiện sự hiểu biết của mình.

Theo chỉ dẫn của bà, mèo đen đi vào tít sâu trong rừng, nơi mà ánh sáng của các vì sao không thể xuyên qua các tán lá. Cậu nhìn thấy một cô cú trông rất thông thái đang đậu trên một cây sồi, nhìn chằm chằm theo từng cử chỉ của cậu.

Đôi mắt to, tròn của cô cú dường như đoán được mọi suy nghĩ của mèo đen.

- Cháu cần gì mà đến đây tìm cô vậy? – Cô cú lên tiếng.
- Cháu không có lòng dũng cảm. Cháu...
- Làm sao cháu biết được điều đó?
- Cháu sợ mọi thứ.
- Không sao đâu cháu! Có sợ hãi thì mới biết dũng cảm.
- Là sao ạ?
- Không sợ hãi, không vượt qua được nỗi sợ thì làm sao được gọi là dũng cảm. Dũng cảm chính là vượt qua được nỗi sợ của bản thân.
- Ôi, đúng thế rồi! – Mèo đen kêu lên – Cháu không thể vượt qua được nỗi sợ của bản thân. Cháu không dũng cảm. Cô có thể giúp cháu được không ạ?
- Cô không giúp cháu được. Không ai có thể giúp cháu đâu. Chỉ bản thân cháu mới tự tìm ra giải pháp phù hợp nhất với mình.

Nói xong, cô cú dang rộng đôi cánh và bay đi, biến mất trong bóng tối.

"Chán quá! Chẳng hỏi được gì từ cô cú thông thái cả. Hay là do mình kém cỏi quá nên cô cú mới bỏ đi?", mèo đen buồn rầu nghĩ. Cậu nhất định sẽ không kể với bà đâu.